

1) Bude nám běda,
kúpil nás Breda,
z dubových sedláků
nadělá žebráků. (*dubový = zámožný*)

Já sem celý ztvrđnul,
jak mi obrajt strhnul
tu háru ze zádů,
đalo mi to, na mú kušu, do hábů.

2) Pobereme hárky,
půjdem na Slováky,
naberem duhanu
a odnesem do Moravy na Hanu.

Obrajt také ztvrđnul,
kamarád mu vtrhnul
po zádoch kyjákem,
zdrhali sme dolů grúněm s tabákem.

Já když idu polem,
ohledám sa kolem,
zhlédnu-li obrajty,
a on už byl, na mú kušu, za paty.

zdrhat = utíkati
grúně = hřeben hory

729. MLYNÁŘ

Jan-ko my-ná-ří na pů-dě le-ží, je-ho kamének po prá-znu bě-ží, je-ho ka-mének po prá-znu bě-ží.

Janko mynáří na půdě leží,
[: jeho kamének po práznu běží. :]

Já sem přinesla tři štvrti reži,
ešče nezemlel, ešče tam leží.

Švarná děvčina, ponese do mlýna,
já ti zemelu, mýta nevezmu,
jen ta, děvčino, pěkně obejmú.

Jan-ko my-ná - rov na po-dze le - ží, je - ho mly-ne-ček na prá-zno bě - ží.

Janko mynárov na podze leží,
[: jeho mlýneček :] na prázno běží.

Nech sa mu mele, lebo němele,
Janko mynárov dzjevča miluje.

Ne-pů-jdu já za ta-ké - ho, aj, ne-pů-jdu já za ta - ké - ho, ke - rý ne-má do-mu své - ho.

[: Nepůjdu já za takého, :]
kerý nemá domu svého.

Nepůjdu já za masařa,
věru bych sa pořezala.

Mynář mele, až sa třese,¹⁾
voda mu užitek nese.

Domu svého klenutého,
šindelečky pobitého.

Radši půjdu za mynářa,
za dobrého hospodářa.

Kameň bere, koš podává,
Pán Bůh mu to požehnává.²⁾

¹⁾ Voděnka mu kolem točí,
sedláček mu žito vozí.

²⁾ Jednym bere, druhým dává,
tak ho Pán Bůh požehnává.